

Carrer Portal Nou, 7 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.com
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

LIBERTÉ

França, 2019

Direcció guió: Albert Serra

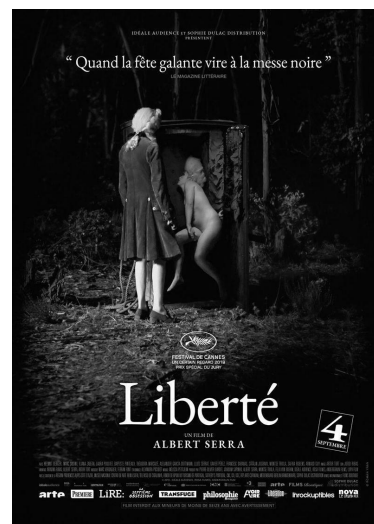
Intèrprets: Helmut Berger, Marc Susini,
Baptiste Pinteaux, Iliana Zabeth

Durada: 132 min

Gènere: drama eròtic

Idiomes: francès, alemany i italià

Data d'estrena: 15/11/2019

Llibertins depredadors

Roland Barthes va escriure *Sade*, *Fourier*, *Loyola*, un assaig sobre allò que ell considerava com tres sistemes de llenguatge: el sadisme, el socialisme i la mística. En el llibre considerava el sadisme com un llenguatge, perquè el Marquès de Sade creava un univers nocturn basat en la ritualització i en el llenguatge dels cossos sotmesos a tota mena de relació amb el plaer i el dolor extrem, amb el gaudi i la vexació. Barthes estava fascinat per com Sade era capaç d'obrir un camí cap a la imaginació i de proposar una via cap a uns universos onírics on tot era possible a partir de la invenció d'unes lleis literàries que anaven més enllà del fet versemblant i dels anomenats efectes de realitat introduïts en la novel·la del segle XIX. Una de les bases del relat llibertí radicava en com l'erotisme podia aparèixer com a transgressió contra tota forma de virtut i com aquest erotisme porta cap a un onirisme que feia que els relats de Sade -i més tard d'Apollinaire i Bataille- no fossin més que fabulacions sobre els límits de la pròpia imaginació.

Albert Serra a *Liberté* parteix de forma no oficiosa del Marquès de Sade. En la pel·lícula condueix a un grup de nobles llibertins, amb els seus criats i les seves dames, cap a l'interior d'un bosc. Sempre és de nit. Ens trobem a l'interior d'un univers cocret on tot és possible perquè no hi ha virtut, ni moral. L'únic principi que impera és la recerca del plaer i el dolor a partir de dos aspectes concrets: l'acció sexual i el *voyeurisme*. Alguns personatges actuen i altres contemplen, fins al punt d'intercanviar els seus papers. Els jocs eròtics tenen lloc entre les ombres i funcionen a partir de les repeticions dels actes i les lleugeres variacions de caràcter barroc. La sexualitat es converteix en alguna cosa de mecànica. Els nobles i les damiselles copulen com si fóssin feres, es pixen a sobre o es fuetegen per poder arribar, a partir del dolor i del plaer, cap a altres formes sensibles. Mentrestant alguns personatges, aquells que miren, es converteixen en depredadors perduts entre els matolls del bosc. Són personatges

que busquen diferents formes d'alimentar el seu propi plaer a partir de la vista. *Liberté* és la crònica d'una humanitat en crisi. La racionalitat que va acompanyar el naixement de la il·lustració ha fracassat perquè per mantenir la seva existència necessitava crear un univers moral basat en la llei i el respecte. Aquest univers reprimia el desig i s'oposava a la llibertat d'experimentar des de la sexualitat. El llibertinatge sorgeix per posar-ho tot entre parèntesis. Els llibertins són uns personatges foscos, que obeeixen als seus desigs amagats per trobar les pulsions més amagades de la naturalesa humana. Són éssers autodestructius que utilitzen la seva llibertat per destruir els altres. El vici ho domina tot. Albert Serra construeix una pel·lícula complexa i difícil. Passa entre xiuxiueigs i gemecs, entre ombres i clarianes, entre actes sexuals i mirades. No sabem quin és el motor que fa avançar el relat, perquè no hi ha relat, només un seguit de situacions. L'aposta fílmica es basa en la construcció d'un seguit d'atmòsferes admirables que reinventen l'acte de filmar el vici des de la pantalla. A *Liberté* veiem com un món va a la deriva perquè l'ésser humà s'ha convertit en una fera depredadora perduda a l'interior del seu malson. L'univers del segle XVIII acaba esquitxant el nostre present.

Àngel Quintana

Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona